Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 6ης Μαρτίου 2025*

«Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 258 ΣΛΕΕ – Προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης – Οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 – Άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3 – Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο και ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς – Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Αίτημα περί επιβολής υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού – Κριτήρια για τον προσδιορισμό του ποσού της κύρωσης – Αυτόματη εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας»

Στην υπόθεση C-152/23,

με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 και του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 13 Μαρτίου 2023,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J. Baquero Cruz και τη M. Salyková,

προσφεύγουσα,

κατά

Τσεχικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον T. Müller, τη J. Očková, τον M. Smolek και τον J. Vláčil,

καθής,

υποστηριζόμενης από το:

Βασίλειο του Βελγίου,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, A. Kumin και I. Ziemele (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (ΕΕ 2019, L 305, σ. 17), και παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας,

– να υποχρεώσει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή κατ’ αποκοπήν ποσό αντίστοιχο προς το υψηλότερο από τα δύο ακόλουθα ποσά:

  – κατ’ αποκοπήν ποσό ύψους 4 900 ευρώ ανά ημέρα πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η οδηγία 2019/1937 έως την ημερομηνία παύσης της παράβασης ή, σε περίπτωση εξακολούθησης της παράβασης, έως την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση,

  – ελάχιστο κατ’ αποκοπήν ποσό ύψους 1 372 000 ευρώ,

– σε περίπτωση που η διαλαμβανόμενη στο πρώτο αίτημα παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση, να υποχρεώσει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 19 110 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η Τσεχική Δημοκρατία θα συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2019/1937 και

– να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 2019/1937

2 Η αιτιολογική σκέψη 1 της οδηγίας 2019/1937 έχει ως εξής:

«[…] [Σ]υχνά ο φόβος αντιποίνων αποθαρρύνει τους δυνητικούς πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος από την αναφορά των ανησυχιών ή των υπονοιών τους. Σε αυτό το πλαίσιο, αναγνωρίζεται ολοένα και περισσότερο τόσο σε ενωσιακό όσο και σε διεθνές επίπεδο η σημασία της διασφάλισης ισορροπημένης και αποτελεσματικής προστασίας των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος.»

3 Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας:

«Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η ενίσχυση της επιβολής του δικαίου και των πολιτικών της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς μέσω της θέσπισης κοινών ελάχιστων προτύπων που θα διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης.»

4 Το άρθρο 26 της οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021.

[…]

3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αυτές οι διατάξεις περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.»

Η ανακοίνωση του 2023

5 Η ανακοίνωση 2023/C 2/01 της Επιτροπής, με τίτλο «Οικονομικές κυρώσεις στις διαδικασίες επί παραβάσει» (ΕΕ 2023, C 2, σ. 1, στο εξής: ανακοίνωση του 2023), περιλαμβάνει τα σημεία 3 και 4, τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, τη «χρηματική ποινή» και την «πληρωμή κατ' αποκοπή ποσού».

6 Το σημείο 3.2 της ανακοίνωσης του 2023 αφορά την εφαρμογή του συντελεστή σοβαρότητας στο πλαίσιο του υπολογισμού της ημερήσιας χρηματικής ποινής και έχει ως εξής:

«Παράβαση που αφορά […] τη μη κοινοποίηση μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο οδηγίας που εκδίδεται σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία θεωρείται πάντοτε σοβαρή. Για να προσαρμοστεί το ποσό της ποινής στις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, η Επιτροπή καθορίζει τον συντελεστή σοβαρότητας βάσει δύο παραμέτρων: αφενός, της σημασίας των ενωσιακών κανόνων που παραβιάστηκαν ή δεν μεταφέρθηκαν στο εθνικό δίκαιο και, αφετέρου, των επιπτώσεων της παράβασης επί των γενικών και των ειδικών συμφερόντων.

[…]»

7 Το σημείο 3.2.2 της ανακοίνωσης του 2023 διαλαμβάνει τα εξής:

«Για προσφυγές που ασκούνται βάσει του άρθρου 260 παράγραφος 3 [ΣΛΕΕ], η Επιτροπή εφαρμόζει συστηματικά συντελεστή σοβαρότητας “10” σε περίπτωση καμίας ανακοίνωσης μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Σε μια Ένωση που βασίζεται στον σεβασμό του κράτους δικαίου, όλες οι νομοθετικές οδηγίες πρέπει να θεωρούνται ίσης σημασίας και να απαιτείται πλήρης μεταφορά στο εθνικό δίκαιο από τα κράτη μέλη εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στις εν λόγω οδηγίες.

Σε περίπτωση μερικής μη ανακοίνωσης μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, η σημασία του κενού στη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του συντελεστή σοβαρότητας που είναι μικρότερος από “10”. Επιπλέον, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι επιπτώσεις της παράβασης στα γενικά και τα ειδικά συμφέροντα […].»

8 Κατά το σημείο 3.3 της ανακοίνωσης του 2023, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή του συντελεστή διάρκειας»:

«[…]

Ο συντελεστής διάρκειας εκφράζεται ως πολλαπλασιαστής με κατώτατο ύψος το 1 και ανώτατο το 3. Υπολογίζεται σε τιμή 0,10 μηνιαίως από την ημερομηνία έκδοσης της πρώτης δικαστικής απόφασης ή από την επομένη της εκπνοής της προθεσμίας για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

[…]»

9 Το σημείο 3.4 της ανακοίνωσης του 2023, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ικανότητα πληρωμής του κράτους μέλους», προβλέπει τα εξής:

«[…]

Το επίπεδο των κυρώσεων που απαιτείται για να λειτουργήσουν αποτρεπτικά θα ποικίλλει ανάλογα με την ικανότητα πληρωμής των κρατών μελών. Το εν λόγω αποτρεπτικό αποτέλεσμα αντικατοπτρίζεται στον συντελεστή n. Ο συντελεστής αυτός ορίζεται ως σταθμισμένος γεωμετρικός μέσος όρος, αφενός, του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) του οικείου κράτους μέλους σε σύγκριση με τον μέσο όρο των ΑΕΠ των κρατών μελών, με συντελεστή στάθμισης δύο, και, αφετέρου, του πληθυσμού του οικείου κράτους μέλους, σε σύγκριση με τον μέσο όρο των πληθυσμών των κρατών μελών, με συντελεστή στάθμισης ένα. Ο εν λόγω μέσος όρος αντιστοιχεί στην ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους σε σχέση με την ικανότητα πληρωμής των άλλων κρατών μελών:

$$\text{facteur n} = \left(\frac{\text{PIB}_n}{\text{PIB}_{moy}}\right)^{2/3} \text{x} \left(\frac{\text{Pop}_n}{\text{Pop}_{moy}}\right)^{1/3}$$

[…]

[Η] Επιτροπή αποφάσισε να αναθεωρήσει την οικεία μέθοδο υπολογισμού του συντελεστή n, ο οποίος βασίζεται πλέον κυρίως στο ΑΕΠ των κρατών μελών και, δευτερευόντως, στον πληθυσμό τους ως δημογραφικό κριτήριο που δίνει τη δυνατότητα να διατηρείται εύλογη απόκλιση μεταξύ

των διαφόρων κρατών μελών. Λαμβάνοντας υπόψη τον πληθυσμό των κρατών μελών για το ένα τρίτο του υπολογισμού του συντελεστή n, μειώνεται σε εύλογο βαθμό η διακύμανση των συντελεστών n των κρατών μελών, σε σύγκριση με τον υπολογισμό που βασίζεται αποκλειστικά στο ΑΕΠ των κρατών μελών. Προστίθεται επίσης ένα στοιχείο σταθερότητας στον υπολογισμό του συντελεστή n, δεδομένου ότι ο πληθυσμός δεν είναι πιθανό να παρουσιάζει σημαντικές διαφορές σε ετήσια βάση. Αντιθέτως, το ΑΕΠ κράτους μέλους ενδέχεται να παρουσιάζει υψηλότερες ετήσιες διακυμάνσεις, ιδίως σε περιόδους οικονομικής κρίσης. Ταυτόχρονα, δεδομένου ότι το ΑΕΠ του κράτους μέλους αντιστοιχεί ακόμη στα δύο τρίτα του υπολογισμού, εξακολουθεί να αποτελεί τον πρωταρχικό παράγοντα στην εκτίμηση της ικανότητας πληρωμής του εν λόγω κράτους μέλους.

[…]»

10 Το σημείο 4.2 της ανακοίνωσης του 2023 διευκρινίζει τη μέθοδο υπολογισμού του κατ' αποκοπήν ποσού ως ακολούθως:

«Το κατ' αποκοπή ποσό υπολογίζεται κατά τρόπο σε μεγάλο βαθμό παρόμοιο με τη μέθοδο υπολογισμού της χρηματικής ποινής, και συγκεκριμένα:

– με πολλαπλασιασμό ενός βασικού κατ' αποκοπή ποσού με έναν συντελεστή σοβαρότητας,

– με πολλαπλασιασμό του αποτελέσματος με τον συντελεστή n,

– με πολλαπλασιασμό του αποτελέσματος με τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχίζεται η παράβαση […].

[…]»

11 Το σημείο 4.2.1 της ανακοίνωσης του 2023 διαλαμβάνει τα εξής:

«Για να υπολογιστεί το κατ' αποκοπή ποσό, το ημερήσιο ποσό πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχίζεται η παράβαση. Ο αριθμός αυτός ορίζεται ως εξής:

[…]

– σε προσφυγές που ασκούνται βάσει του άρθρου 260 παράγραφος 3 [ΣΛΕΕ], είναι ο αριθμός των ημερών που μεσολαβούν μεταξύ της επομένης της εκπνοής της προθεσμίας που έχει καθοριστεί για τη μεταφορά της επίμαχης οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και της ημερομηνίας κατά την οποία τερματίζεται η παράβαση, ή, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, της ημερομηνίας έκδοσης της απόφασης βάσει του άρθρου 260 [ΣΛΕΕ].

[…]»

12 Κατά το σημείο 4.2.2 της ανακοίνωσης του 2023:

«Για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού, η Επιτροπή εφαρμόζει τον ίδιο συντελεστή σοβαρότητας και τον ίδιο σταθερό συντελεστή n, όπως και για τον υπολογισμό της χρηματικής ποινής […]

Το βασικό κατ' αποκοπή ποσό είναι μικρότερο από το ποσό των χρηματικών ποινών. […]

Το βασικό κατ' αποκοπή ποσό που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού καθορίζεται στο σημείο 2 του παραρτήματος Ι.

[…]»

13 Το παράρτημα Ι της ανακοίνωσης του 2023, το οποίο φέρει τον τίτλο «Στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των οικονομικών κυρώσεων που προτείνονται στο Δικαστήριο», προβλέπει στο σημείο 2 ότι το βασικό κατ' αποκοπήν ποσό για το κατ' αποκοπήν ποσό που αναφέρεται στο σημείο 4.2.2 της ανακοίνωσης καθορίζεται σε 1 000 ευρώ ημερησίως, δηλαδή στο ένα τρίτο του βασικού κατ' αποκοπήν ποσού για τις χρηματικές ποινές, και στο σημείο 3 ότι ο συντελεστής «n» για την Τσεχική Δημοκρατία καθορίζεται σε 0,49. Στο σημείο 5 του παραρτήματος Ι διευκρινίζεται ότι το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που καθορίζεται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος ανέρχεται σε 1 372 000 ευρώ.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

14 Στις 27 Ιανουαρίου 2022 η Επιτροπή απηύθυνε στην Τσεχική Δημοκρατία προειδοποιητική επιστολή με την οποία καταλόγιζε στο εν λόγω κράτος μέλος ότι δεν της κοινοποίησε όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2019/1937, της οποίας η προθεσμία μεταφοράς είχε λήξει στις 17 Δεκεμβρίου 2021. Με την από 21 Μαρτίου 2022 απάντησή της, η Τσεχική Δημοκρατία κοινοποίησε διάφορα μέτρα τα οποία υποστήριζε ότι καθιστούσαν δυνατή τη μερική μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Επιπλέον, με την από 25 Μαρτίου 2022 απάντησή του, το εν λόγω κράτος μέλος ανέφερε ότι η διαδικασία μεταφοράς θα ολοκληρωνόταν με δύο υπό επεξεργασία μέτρα στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2023. Οι απαντήσεις αυτές συνοδεύονταν από επεξηγηματικό έγγραφο το οποίο ανέφερε, μεταξύ άλλων, για κάθε διάταξη της οδηγίας, την εθνική διάταξη ή τις εθνικές διατάξεις που διασφάλιζαν τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο.

15 Μη έχοντας λάβει κατόπιν ανακοίνωση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937, η Επιτροπή απηύθυνε στις 15 Ιουλίου 2022 στην Τσεχική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία καλούσε το κράτος μέλος αυτό να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή της αιτιολογημένης γνώμης.

16 Η Τσεχική Δημοκρατία απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη στις 9 Σεπτεμβρίου 2022, υπογραμμίζοντας ότι θεωρούσε ότι η οδηγία 2019/1937 είχε μεταφερθεί εν μέρει στο εσωτερικό δίκαιο με τα μέτρα που είχε κοινοποιήσει μέχρι τότε στην Επιτροπή, καθώς και διά της διοικητικής πρακτικής των εθνικών αρχών. Επιπλέον, το εν λόγω κράτος μέλος επισήμανε ότι, εν πάση περιπτώσει, για ορισμένες διατάξεις της οδηγίας δεν απαιτούνταν ειδικά μέτρα μεταφοράς. Υπενθύμισε επίσης ότι ο νόμος για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο επρόκειτο να εκδοθεί στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2023.

17 Στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 η Τσεχική Δημοκρατία κοινοποίησε στην Επιτροπή πρόσθετα μέτρα μεταφοράς καθώς και επικαιροποιημένο κείμενο του επεξηγηματικού εγγράφου. Την 1η Δεκεμβρίου 2022 απέστειλε συμπληρωματική απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη, γνωστοποιώντας επίσης στην Επιτροπή ότι τα σχέδια νόμου που απαιτούνταν για την πλήρη και αποτελεσματική μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο είχαν υποβληθεί στον εθνικό νομοθέτη στις 30 Νοεμβρίου 2022.

18 Εκτιμώντας ότι το εν λόγω κράτος μέλος εξακολουθούσε να μη συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις του, η Επιτροπή αποφάσισε στις 13 Μαρτίου 2023 να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου την υπό κρίση προσφυγή.

19 Στις 20 και 21 Ιουνίου 2023 η Τσεχική Δημοκρατία κοινοποίησε στην Επιτροπή συμπληρωματικά μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, συγκεκριμένα δε τον zákon č. 171/2023 Sb., o ochraně oznamovatelů (νόμο 171/2023, για την προστασία των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος), και τον zákon č. 172/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ochraně oznamovatelů (νόμο 172/2023, για την τροποποίηση ορισμένων νόμων στο πλαίσιο της θέσπισης του νόμου για την προστασία των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος). Οι δύο αυτοί νόμοι τέθηκαν σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2023.

20 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2023, επετράπη στο Βασίλειο του Βελγίου να παρέμβει υπέρ της Τσεχικής Δημοκρατίας.

21 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2023, η διαδικασία ανεστάλη μέχρι την έκδοση απόφασης στην υπόθεση C-147/23. Μετά την έκδοση της απόφασης της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος) (C-147/23, EU:C:2024:346), η διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση επαναλήφθηκε με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της ίδιας ημέρας.

22 Με δικόγραφο της 28ης Μαΐου 2024, η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι η μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 από την Τσεχική Δημοκρατία μπορεί να θεωρηθεί περατωθείσα την 1η Αυγούστου 2023. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, αφενός, παραιτήθηκε εν μέρει από την προσφυγή της, συγκεκριμένα δε από το αίτημα περί καθορισμού χρηματικής ποινής, και, αφετέρου, προσάρμοσε το αίτημα περί επιβολής στο εν λόγω κράτος μέλος υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού, ζητώντας να οριστεί το ποσό αυτό σε 2 895 900 ευρώ.

Επί της προσφυγής

Επί της παράβασης κατά το άρθρο 258 ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 288, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τις διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά των οδηγιών στο εθνικό νομικό τους σύστημα εντός των προθεσμιών που τάσσουν οι οδηγίες και να της ανακοινώνουν αμέσως τις εν λόγω διατάξεις.

24 Το θεσμικό όργανο διευκρινίζει ότι η ύπαρξη οποιασδήποτε παράβασης των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους, όπως αυτή εμφανίζεται κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη την οποία του απηύθυνε.

25 Εν προκειμένω, η Τσεχική Δημοκρατία δεν θέσπισε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εθνικό δίκαιο ούτε ενημέρωσε την Επιτροπή για τη θέσπιση των διατάξεων αυτών πριν τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022.

26 Συναφώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διατάξεις τις οποίες κοινοποίησε η Τσεχική Δημοκρατία κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και οι οποίες θεσπίστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2019/1937 δεν αποτελούν προσήκουσα μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο, λόγω του γενικού χαρακτήρα τους και της απουσίας, στις διατάξεις αυτές, οποιασδήποτε αναφοράς στην οδηγία. Συγκεκριμένα, καμία από τις κοινοποιηθείσες διατάξεις δεν περιέχει ειδικά μέτρα για την προστασία των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος, όπως απαιτεί η οδηγία.

27 Επιπλέον, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι μια διοικητική πρακτική δεν ισοδυναμεί με τη μεταφορά των διατάξεων μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο με γνώμονα με τις απαιτήσεις περί σταθερότητας και ασφάλειας δικαίου, οι οποίες αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εφαρμογής τους από τα κράτη μέλη.

28 Η Τσεχική Δημοκρατία αναγνωρίζει ότι, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, δεν είχε διασφαλιστεί η πλήρης μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εθνικό δίκαιο, διευκρινίζοντας ότι ο νόμος για τη μεταφορά αυτή επρόκειτο να εκδοθεί εντός των επομένων ημερών από την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως.

29 Εντούτοις, το εν λόγω κράτος μέλος αμφισβητεί τόσο το παραδεκτό όσο και το βάσιμο της προσφυγής.

30 Συγκεκριμένα, η Τσεχική Δημοκρατία υποστηρίζει, πρώτον, ότι η Επιτροπή μετέβαλε το αντικείμενο της διαφοράς με το δικόγραφο της προσφυγής. Η παράβαση που προσάπτεται με την παρούσα προσφυγή διαφέρει από εκείνη που προσδιορίστηκε με την αιτιολογημένη γνώμη, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διατάξεις οι οποίες καθιστούσαν δυνατή τη μερική μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και διαβιβάστηκαν πριν από την κοινοποίηση της αιτιολογημένης γνώμης, μολονότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα της αιτιολογημένης γνώμης, δεν αμφισβήτησε τη λυσιτέλεια των διατάξεων αυτών. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή δεν προσδιόρισε με ακρίβεια την έκταση της προσαπτόμενης παράβασης και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Τσεχικής Δημοκρατίας.

31 Δεύτερον, η προσφυγή είναι αβάσιμη όσον αφορά τις διατάξεις της οδηγίας 2019/1937 οι οποίες μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό δίκαιο με τις διατάξεις που κοινοποίησε η Τσεχική Δημοκρατία καθώς και μέσω ορισμένων διοικητικών πρακτικών. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ορισμένες από τις κοινοποιηθείσες διατάξεις έχουν γενικό χαρακτήρα, πράγμα που το εν λόγω κράτος μέλος δεν αμφισβητεί, δεν σημαίνει ότι οι διατάξεις αυτές δεν καθιστούν δυνατή την προσήκουσα εφαρμογή της οδηγίας. Η Τσεχική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι στα 29 συνολικώς άρθρα της οδηγίας εντόπισε 102 διατάξεις οι οποίες έπρεπε να αξιολογηθούν υπό το πρίσμα της ανάγκης μεταφοράς τους στο εθνικό δίκαιο. Εκθέτει ότι 49 εκ των διατάξεων αυτών μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό δίκαιο βάσει της υφιστάμενης νομοθεσίας και ότι 23 διατάξεις κρίθηκαν άνευ σημασίας σε σχέση με τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παράβαση αφορά 30 μόνον διατάξεις.

32 Κατ' αρχάς, το nařízení vlády č. 145/2015 Sb., o opatřeních souvisejících s oznamováním podezření ze spáchání protiprávního jednání ve služebním Úřadu (κυβερνητικό διάταγμα 145/2015, σχετικά με τις διατάξεις για την αναφορά υπονοιών παράνομης συμπεριφοράς κατά την άσκηση υπηρεσιακών καθηκόντων), το οποίο διαβίβασε η Τσεχική Δημοκρατία στην Επιτροπή, καθιστούσε δυνατή τη θέση σε εφαρμογή 28 διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 όσον

αφορά τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος που εμπίπτουν στο καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων, και συγκεκριμένα τα άρθρα 1 και 6, καθώς και το άρθρο 5, σημείο 11, και το άρθρο 19 της οδηγίας.

33 Εν συνεχεία, όσον αφορά τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος που δεν εμπίπτουν στο καθεστώς της δημόσιας διοίκησης, η ελάχιστη προστασία διασφαλίζεται από το γενικό νομικό πλαίσιο, που αποτελείται, μεταξύ άλλων, από τον ποινικό κώδικα, τον αστικό κώδικα, τον κώδικα διοικητικής δικονομίας και τον εργατικό κώδικα. Η Τσεχική Δημοκρατία φρονεί ότι οι ειδικές διατάξεις του εν λόγω νομικού πλαισίου καθιστούν δυνατή τη μεταφορά, μεταξύ άλλων, του άρθρου 3, παράγραφος 1, του άρθρου 5, σημεία 5, 7 και 9, του άρθρου 11, παράγραφος 6, του άρθρου 12, παράγραφοι 1 έως 3 και 5, του άρθρου 16, παράγραφοι 2 και 4, του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 21, παράγραφοι 5, 6 και 8, του άρθρου 22, καθώς και του άρθρου 23, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2019/1937.

34 Τέλος, η Τσεχική Δημοκρατία θεωρεί ότι το άρθρο 1, το άρθρο 2 παράγραφος 2, το άρθρο 3, παράγραφος 4, το άρθρο 8, παράγραφοι 7, 8 και 9, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, το άρθρο 11, παράγραφοι 3 έως 5, το άρθρο 15, παράγραφος 2, το άρθρο 17, το άρθρο 21, παράγραφος 4, το άρθρο 25, το άρθρο 26, παράγραφος 1, τα άρθρα 27 έως 29 καθώς και τα μέρη I και II του παραρτήματος της οδηγίας 2019/1937 είναι άνευ σημασίας όσον αφορά τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και, ως εκ τούτου, δεν είναι αναγκαία η μεταφορά τους.

35 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή διευκρινίζει, κατ' αρχάς, ότι τόσο από την αιτιολογημένη γνώμη όσο και από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι προσάπτει στην Τσεχική Δημοκρατία ότι δεν εξέδωσε θετική πράξη μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο. Δεν μετέβαλε, επομένως, το αντικείμενο της διαφοράς με το δικόγραφο της προσφυγής.

36 Περαιτέρω, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η έκδοση θετικής πράξης μεταφοράς που να εμπεριέχει αναφορά στην προς μεταφορά οδηγία αποτελεί απαίτηση παρέχουσα στους πολίτες και στα νομικά πρόσωπα τη δυνατότητα να γνωρίζουν το πλήρες περιεχόμενο των δικαιωμάτων τους που απορρέουν από την οδηγία.

37 Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν αποκλείεται η θετική πράξη μεταφοράς να παραπέμπει σε υφιστάμενη νομοθεσία. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης ειλικρινούς συνεργασίας που υπέχουν τα κράτη μέλη, δεν είναι αποδεκτό ένα κράτος μέλος το οποίο αναγνωρίζει ότι έχει καθυστερήσει η μεταφορά οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο να κοινοποιεί στην Επιτροπή, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, διάφορες εθνικές πράξεις γενικού χαρακτήρα, οι οποίες δεν αφορούν ειδικώς την οδηγία που πρέπει να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η αποτελεσματικότητα της δράσεώς της οπωσδήποτε πλήττεται από μια τέτοια συμπεριφορά.

38 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Τσεχική Δημοκρατία, παραπέμποντας στην αιτιολογημένη γνώμη, επαναλαμβάνει, πρώτον, την αιτίαση περί τροποποιήσεως του αντικειμένου της παράβασης, καθόσον θεωρεί ότι από την αιτιολογημένη γνώμη καθώς και από την προηγηθείσα διαδικασία προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή εκτιμούσε ότι το εν λόγω κράτος μέλος είχε προβεί σε μερική μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο. Πλην όμως, η Επιτροπή δεν ανέφερε στην αιτιολογημένη γνώμη τους λόγους για τους οποίους θεώρησε μη λυσιτελείς τις κοινοποιηθείσες διατάξεις.

39 Δεύτερον, η Τσεχική Δημοκρατία, στηριζόμενη στην απόφαση της 8ης Ιουλίου 2019, Επιτροπή κατά Βελγίου (Άρθρο 260 παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Υψίρρυθμα δίκτυα) (C-543/17, EU:C:2019:573), υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την παράλειψη μεταφοράς μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και ότι δεν αρκεί, για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής, η επισήμανση ότι οι κοινοποιηθείσες διατάξεις δεν περιέχουν αναφορά στην οδηγία 2019/1937.

40 Επιπλέον, ο διοικητικός φόρτος που συνεπάγεται η εξέταση των κοινοποιηθεισών διατάξεων δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωσή της να αποδείξει την προσαπτόμενη παράβαση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

– *Επί του παραδεκτού*

41 Η Τσεχική Δημοκρατία φρονεί, πρώτον, ότι η Επιτροπή διεύρυνε το αντικείμενο της προσφυγής με το δικόγραφο της προσφυγής, καθόσον στο δικόγραφο κάνει λόγο για πλήρη παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εθνικό δίκαιο, ενώ στην αιτιολογημένη γνώμη αναφέρθηκε σε ατελή μεταφορά της οδηγίας.

42 Υπενθυμίζεται ότι ο σκοπός της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας έγκειται στο να παρασχεθεί στο οικείο κράτος μέλος η δυνατότητα, αφενός, να συμμορφωθεί προς τις απορρέουσες από το δίκαιο της Ένωσης υποχρεώσεις και, αφετέρου, να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς ισχυρισμούς του κατά των αιτιάσεων τις οποίες διατυπώνει η Επιτροπή [απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Τέλος ταξινομήσεως) (C-552/15, EU:C:2017:698), σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Κατά πάγια νομολογία, το αντικείμενο προσφυγής λόγω παραβάσεως που ασκείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 258 ΣΛΕΕ οριοθετείται από την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, η δε προσφυγή πρέπει να στηρίζεται στους ίδιους λόγους και ισχυρισμούς που διατυπώνονται στην αιτιολογημένη γνώμη. Ωστόσο, η προϋπόθεση αυτή δεν μπορεί να εξικνείται έως του σημείου να επιβάλλεται σε κάθε περίπτωση απόλυτη σύμπτωση μεταξύ της διατύπωσης των αιτιάσεων στο διατακτικό της αιτιολογημένης γνώμης και των αιτημάτων της προσφυγής, εφόσον δεν έχει διευρυνθεί ή μεταβληθεί το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό έχει προσδιοριστεί με την αιτιολογημένη γνώμη. Ειδικότερα, η Επιτροπή μπορεί να εξειδικεύει τις αρχικές αιτιάσεις που διατύπωσε στο δικόγραφό της, υπό την προϋπόθεση, εντούτοις, ότι δεν μεταβάλλει το αντικείμενο της διαφοράς (βλ. απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-591/13, EU:C:2015:230, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Εν προκειμένω, από την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022 προκύπτει ότι η Επιτροπή προσήψε στην Τσεχική Δημοκρατία ότι δεν θέσπισε ούτε ανακοίνωσε όλες τις αναγκαίες διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, πράγμα που το εν λόγω κράτος μέλος δεν αμφισβητεί. Συγκεκριμένα, η Τσεχική Δημοκρατία διευκρινίζει ότι, με την απάντησή της στην αιτιολογημένη γνώμη, διαβίβασε στην Επιτροπή στοιχεία της υφιστάμενης νομοθεσίας τα οποία θεωρούσε ότι καθιστούσαν δυνατή τη μεταφορά ορισμένων διατάξεων της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

44 Ωστόσο, με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι για τη μεταφορά οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο απαιτείται, κατά την άποψή της, η έκδοση θετικής πράξης περιέχουσας παραπομπή στην οδηγία αυτή και ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία δεν εξέδωσε ούτε κοινοποίησε τέτοια πράξη, με αποτέλεσμα να παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2019/1937.

45 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή διεύρυνε το αντικείμενο της προσφυγής σε σχέση με το αντικείμενο της αιτιολογημένης γνώμης της 15ης Ιουλίου 2022.

46 Δεύτερον, η Τσεχική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε με την αναγκαία ακρίβεια και σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατό να περιοριστεί το αντικείμενο της προσαπτόμενης παράβασης, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων που της κοινοποίησε κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και με τις οποίες μεταφέρθηκε εν μέρει στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία 2019/1937.

47 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 44 της παρούσας απόφασης, τόσο από την αιτιολογημένη γνώμη όσο και από την υπό κρίση προσφυγή προκύπτει ότι η Επιτροπή προσάπτει στην Τσεχική Δημοκρατία ότι δεν εξέδωσε ούτε κοινοποίησε θετική πράξη, για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία να περιέχει αναφορά στην οδηγία.

48 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, αν μια οδηγία προβλέπει ρητώς την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίσουν ότι οι αναγκαίες για την εφαρμογή της διατάξεις περιέχουν αναφορά στην οδηγία ή ότι συνοδεύονται από τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους, είναι οπωσδήποτε αναγκαίο τα κράτη μέλη να θεσπίσουν θετική πράξη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο [απόφαση της 14ης Μαρτίου 2024, Επιτροπή κατά Λεττονίας (Ευρωπαϊκός Κώδικας Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών), C-454/22, EU:C:2024:235, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

49 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Τσεχική Δημοκρατία διευκρίνισε τόσο κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία όσο και με το υπόμνημα αντικρούσεως ότι επρόκειτο να εκδοθεί θετική πράξη μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, περιέχουσα ρητή αναφορά στην οδηγία 2019/1937, δεν αμφισβητείται ότι δεν υφίστατο τέτοια πράξη κατά την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής.

50 Επομένως, η Τσεχική Δημοκρατία δεν μπορεί να προβάλει ένσταση απαραδέκτου της υπό κρίση προσφυγής για τον λόγο ότι δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει την έκταση της προσαπτόμενης σε αυτό παράβασης, ενώ, αφενός, είχε το ίδιο κινήσει την εθνική νομοθετική διαδικασία προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του από την οδηγία 2019/1937 και, αφετέρου, η θετική πράξη μεταφοράς της οποίας ανήγγειλε την έκδοση επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ μόλις την 1η Αυγούστου 2023, ήτοι σχεδόν 5 μήνες μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής και πλέον των 19 μηνών μετά τις 17 Δεκεμβρίου 2021, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο.

51 Συνεπώς, η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή.

– *Επί της ουσίας*

52 Κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας 2019/1937, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Εξάλλου, στο άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας

διευκρινίζεται ότι, όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αυτές περιέχουν ή συνοδεύονται από αναφορά στην παρούσα οδηγία κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Επιπλέον, κατά την ίδια αυτή διάταξη του άρθρου 26, παράγραφος 3, τα κράτη μέλη όφειλαν να ανακοινώσουν στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω εθνικών διατάξεων.

53 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ύπαρξη παράβασης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους, όπως αυτή εμφανίζεται κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμίας, οι δε επελθούσες στη συνέχεια μεταβολές δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

54 Εξάλλου, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 48 της παρούσας απόφασης, αν μια οδηγία προβλέπει ρητώς την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίσουν ότι οι αναγκαίες για την εφαρμογή της διατάξεις περιέχουν αναφορά στην οδηγία ή ότι συνοδεύονται από τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους, είναι οπωσδήποτε αναγκαίο τα κράτη μέλη να θεσπίσουν θετική πράξη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο [απόφαση της 14ης Μαρτίου 2024, Επιτροπή κατά Λεττονίας (Ευρωπαϊκός Κώδικας Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών), C-454/22, EU:C:2024:235, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

55 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι η Τσεχική Δημοκρατία δεν της είχε ανακοινώσει όλες τις απαιτούμενες διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, απηύθυνε στις 15 Ιουλίου 2022 στο εν λόγω κράτος μέλος αιτιολογημένη γνώμη, καλώντας το να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που αναφέρονταν στη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή της.

56 Όπως, όμως, προκύπτει από το υπόμνημα αντικρούσεως και από το υπόμνημα ανταπαντήσεως που υπέβαλε η Τσεχική Δημοκρατία στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε θεσπίσει ούτε είχε, συνακόλουθα, ανακοινώσει στην Επιτροπή, μέχρι τη λήξη της ως άνω προθεσμίας, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2019/1937.

57 Εντούτοις, από την από 9 Σεπτεμβρίου 2022 απάντηση της Τσεχικής Δημοκρατίας και από την ανακοίνωση που πραγματοποίησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 προκύπτει ότι, κατά την τελευταία αυτή ημερομηνία, κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή διατάξεις που περιέχονταν, μεταξύ άλλων, στον αστικό κώδικα, στον κώδικα διοικητικής δικονομίας, στον εργατικό κώδικα καθώς και στο κυβερνητικό διάταγμα 145/2015, ως μέτρα για τη μερική μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο. Το εν λόγω κράτος μέλος είχε επίσης επισημάνει στην Επιτροπή ότι ορισμένες διατάξεις της οδηγίας είχαν ήδη μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, καθόσον ήταν σύμφωνες προς την εθνική διοικητική πρακτική, και ότι, εν πάση περιπτώσει, για πολλές άλλες διατάξεις της οδηγίας δεν απαιτούνταν μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο. Επιπλέον, η Τσεχική Δημοκρατία είχε διευκρινίσει ότι στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2023 επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ θετική πράξη μεταφοράς της οδηγίας.

58 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνοντας ότι η μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο επρόκειτο να ολοκληρωθεί εντός του 2023, η Τσεχική Δημοκρατία παραδέχεται ότι η πλήρης μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο δεν είχε πραγματοποιηθεί ούτε κατά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 26, παράγραφος 1, της οδηγίας ούτε κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, ήτοι στις 15 Σεπτεμβρίου 2022.

59 Δεύτερον, όσον αφορά τις διατάξεις του εθνικού δικαίου που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, αφενός, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 54 της παρούσας απόφασης, το γεγονός ότι το δίκαιο κράτους μέλους που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2019/1937 είναι, κατά το εν λόγω κράτος μέλος, ήδη σύμφωνο με την οδηγία, δεν αρκεί για αποκλειστεί η υποχρέωση του κράτους μέλους αυτού να μεταφέρει την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο και για να δικαιολογηθεί, ως εκ τούτου, μια τέτοια παράβαση [απόφαση της 14ης Μαρτίου 2024, Επιτροπή κατά Λεττονίας (Ευρωπαϊκός Κώδικας Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών), C-454/22, EU:C:2024:235, σκέψη 42].

60 Αφετέρου, μολονότι είναι αληθές ότι, όπως υπογραμμίζει η Τσεχική Δημοκρατία, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη της προβαλλόμενης παράβασης, εντούτοις τα κράτη μέλη υποχρεούνται, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, να διευκολύνουν την Επιτροπή στην εκπλήρωση της αποστολής της, η οποία συνίσταται, μεταξύ άλλων, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, ΣΕΕ, στη μέριμνα για την εφαρμογή διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται από τα θεσμικά όργανα βάσει αυτής [απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, Επιτροπή κατά Σουηδίας (Σταθμοί επεξεργασίας λυμάτων), C-22/20, EU:C:2021:669, σκέψη 144 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

61 Η Τσεχική Δημοκρατία, όμως, άρχισε να ανακοινώνει στην Επιτροπή διατάξεις του εθνικού της δικαίου οι οποίες μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 2019/1937 μόνο μετά την κοινοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής από την Επιτροπή.

62 Επιπλέον, η κοινοποίηση τέτοιων διατάξεων του εθνικού δικαίου συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2022, ήτοι μόλις μία ημέρα πριν από τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, μολονότι οι διατάξεις αυτές ίσχυαν στην τσεχική έννομη τάξη ήδη πριν από την έκδοση της οδηγίας.

63 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι οι διατάξεις μιας οδηγίας πρέπει να τίθενται σε εφαρμογή κατά τρόπο αδιαμφισβήτητα δεσμευτικό, με την εξειδίκευση, την ακρίβεια και τη σαφήνεια που απαιτούνται προκειμένου να πληρούται η απαίτηση περί ασφάλειας δικαίου, η οποία επιβάλλει, σε περίπτωση που η οικεία οδηγία αποσκοπεί στη δημιουργία δικαιωμάτων για τους ιδιώτες, να είναι οι δικαιούχοι σε θέση να γνωρίζουν το πλήρες περιεχόμενο των δικαιωμάτων αυτών [απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, U.I. (Εμμεσος τελωνειακός αντιπρόσωπος), C-714/20, EU:C:2022:374, σκέψη 59].

64 Δεδομένου, όμως, ότι οι διατάξεις του εθνικού δικαίου που κοινοποίησε η Τσεχική Δημοκρατία δεν περιέχουν καμία αναφορά στην οδηγία 2019/1937, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούν τις απαιτήσεις που διευκρινίστηκαν στην προηγούμενη σκέψη.

65 Εξάλλου, όσον αφορά τις διοικητικές πρακτικές τις οποίες επικαλείται η Τσεχική Δημοκρατία ως μέτρο μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, επισημαίνεται ότι πρακτική στερούμενη προσήκουσας δημοσιότητας μπορεί, ως εκ της φύσεώς της, να τροποποιηθεί κατά βούληση από τη διοίκηση, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά προσήκουσα εκτέλεση των υποχρεώσεων που υπέχει κράτος μέλος από τη Συνθήκη ΛΕΕ [απόφαση της 13ης Ιουνίου 2024, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία ΙΙ), C-123/22, EU:C:2024:493, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

66 Τέταρτον, όσον αφορά τη θέση της Τσεχικής Δημοκρατίας ότι ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 2019/1937 είναι περιορισμένης σημασίας και ότι δεν είναι αναγκαία η μεταφορά τους στο εθνικό δίκαιο, αρκεί η υπόμνηση ότι μια τέτοια εκτίμηση στην οποία προβαίνει κράτος μέλος προδήλως

δεν αρκεί για να απαλλαγεί από την υποχρέωσή του να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς μια οδηγία ή από την υποχρέωσή του να ανακοινώσει στην Επιτροπή τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο [απόφαση της 16ης Ιουλίου 2020, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες), C-550/18, EU:C:2020:564, σκέψη 88].

67 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2019/1937 και, συνακόλουθα, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας.

Επί του αιτήματος που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

68 Για τον προσδιορισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού, η Επιτροπή στηρίζεται στις γενικές αρχές που διαλαμβάνονται στο σημείο 2 της ανακοίνωσης του 2023 καθώς και στη μέθοδο υπολογισμού που αναπτύσσεται στα σημεία 3 και 4 της ανακοίνωσης αυτής. Επισημαίνει, ειδικότερα, ότι ο προσδιορισμός του κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να εδράζεται επί των θεμελιωδών κριτηρίων της σοβαρότητας της παράβασης, της διάρκειάς της και της αναγκαιότητας να διασφαλιστεί η αποτρεπτική λειτουργία της κύρωσης, ώστε να μην υπάρξει υποτροπή.

69 Όσον αφορά, κατά πρώτον, τη σοβαρότητα της παράβασης, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ο συντελεστής που εφαρμόζεται δυνάμει της ανακοίνωσης του 2023 καθορίζεται βάσει κλίμακας με κατώτατο όριο το 1 και ανώτατο όριο το 20. Περαιτέρω, διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με το σημείο 3.2.2 της ανακοίνωσης, σε περίπτωση που δεν έχει γίνει καμία κοινοποίηση διατάξεων για τη μεταφορά οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, εφαρμόζει συστηματικά συντελεστή σοβαρότητας 10, η δε παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας και η μη ανακοίνωση των διατάξεων μεταφοράς ενέχουν τον ίδιο βαθμό σοβαρότητας, ανεξαρτήτως της φύσης των διατάξεων της οδηγίας.

70 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή εκθέτει ότι η διάρκεια της παράβασης που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπήν ποσού ισοδυναμεί με τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχίζεται η παράβαση. Η διάρκεια αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 4.2.1 της ανακοίνωσης του 2023 και αντιστοιχεί στον αριθμό των ημερών μεταξύ της ημέρας που έπεται της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και της ημέρας κατά την οποία έπαυσε η παράβαση.

71 Όσον αφορά, κατά τρίτον, το κριτήριο σχετικά με την αναγκαιότητα να εξασφαλιστεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της κύρωσης λαμβανομένης υπόψη της ικανότητας πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το εν λόγω κριτήριο εκφράζεται με τον συντελεστή «n», ο οποίος καθορίζεται για κάθε κράτος μέλος στο σημείο 3 του παραρτήματος Ι της ανακοίνωσης του 2023. Για τον υπολογισμό του συντελεστή αυτού λαμβάνεται υπόψη η αναλογία του ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους προς το μέσο εθνικό ΑΕΠ της Ένωσης, η οποία πολλαπλασιάζεται με την αναλογία του πληθυσμού του εν λόγω κράτους μέλους προς τον μέσο εθνικό πληθυσμό της Ένωσης. Η πρώτη αναλογία προσμετράται με συντελεστή στάθμισης δύο τρίτα, ενώ η δεύτερη με συντελεστή στάθμισης ένα τρίτο. Κατ' εφαρμογήν του εν λόγω σημείου 3, ο συντελεστής «n» για την Τσεχική Δημοκρατία είναι 0,49.

72 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προτείνει, δυνάμει του σημείου 4.2 της ανακοίνωσης του 2023, να εφαρμοστεί συντελεστής σοβαρότητας 10 και συντελεστής «n» 0,49. Το γινόμενο των δύο αυτών στοιχείων πολλαπλασιάζεται επί το βασικό κατ' αποκοπήν ποσό για το κατ' αποκοπήν ποσό που καθορίζεται στο σημείο 2 του παραρτήματος Ι της εν λόγω ανακοίνωσης, ήτοι 1 000 ευρώ, και αντιστοιχεί στο ποσό των 4 900 ευρώ, το οποίο πρέπει να πολλαπλασιαστεί επί τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχιζόταν η παράβαση, σύμφωνα με το σημείο 4.2.1 της ανακοίνωσης. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η καταβολή του εν λόγω κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να επιβληθεί υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό αυτό υπερβαίνει τα 1 372 000 ευρώ, που είναι το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που έχει προσδιοριστεί για την Τσεχική Δημοκρατία με το σημείο 5 του παραρτήματος Ι της ανακοίνωσης του 2023.

73 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Τσεχική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παράβασης, εναπόκειται στην Επιτροπή να λάβει υπόψη την υφιστάμενη εθνική νομοθεσία. Δεδομένου ότι οι διατάξεις που κοινοποιήθηκαν κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία καθιστούν δυνατή, κατά το εν λόγω κράτος μέλος, τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2019/1937, η συνεκτίμηση των εν λόγω εθνικών διατάξεων κατά τον καθορισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού επιβάλλεται βάσει της αρχής της ίσης μεταχείρισης, δεδομένου ότι η Επιτροπή οφείλει να διακρίνει τις περιπτώσεις πλήρους μη μεταφοράς από τις περιπτώσεις μερικής μη μεταφοράς. Επομένως, ο συντελεστής σοβαρότητας δεν μπορεί να υπερβαίνει το 4.

74 Με τα συμπληρωματικά αιτήματα που κατέθεσε στις 28 Μαΐου 2024, η Επιτροπή προτείνει, μετά τη γνωστοποίηση από την Τσεχική Δημοκρατία της έναρξης ισχύος, την 1η Αυγούστου 2023 των νόμων 171/2023 και 172/2023, να γίνει δεκτό ότι ο αριθμός των ημερών συνέχισης της παράβασης υπολογίζεται από τις 18 Δεκεμβρίου 2021, ήτοι την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, και της 31ης Ιουλίου 2023, ήτοι της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος των νόμων που καθιστούν δυνατή τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Εξ αυτού συνάγεται ότι το προταθέν ημερήσιο ποσό ύψους 4 900 ευρώ (10 × 0,49 × 1000) πρέπει να πολλαπλασιαστεί επί τον αριθμό των ημερών εξακολούθησης της παράβασης, ήτοι 591 ημέρες. Συνεπώς, το ζητούμενο κατ' αποκοπήν ποσό ανέρχεται σε 2 895 900 ευρώ.

75 Στις 17 Ιουνίου 2024 η Τσεχική Δημοκρατία κατέθεσε παρατηρήσεις με τις οποίες υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των διατάξεων με τις οποίες η οδηγία 2019/1937 μεταφέρθηκε εν μέρει στο εσωτερικό δίκαιο και οι οποίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, και, αφετέρου, της συνεργασίας που επέδειξε, ο συντελεστής σοβαρότητας δεν έπρεπε να υπερβαίνει το 3.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

76 Το άρθρο 260, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι όταν η Επιτροπή υποβάλλει στο Δικαστήριο προσφυγή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, θεωρώντας ότι το κράτος μέλος παρέβη την υποχρέωσή του να ανακοινώσει τις διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο οδηγίας που εκδόθηκε σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία, μπορεί, εάν το κρίνει πρόσφορο, να υποδείξει το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος και που η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίσταση. Κατά το άρθρο 260, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει την παράβαση, δύναται να επιβάλει στο κράτος μέλος την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού ή χρηματικής ποινής έως του ορίου του ποσού που υπέδειξε η Επιτροπή, η δε υποχρέωση καταβολής τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία που προσδιορίζει το Δικαστήριο με την απόφασή του.

77 Καθόσον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 67 της παρούσας απόφασης, αποδεικνύεται ότι, κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022, η Τσεχική Δημοκρατία δεν είχε θεσπίσει ούτε, συνακόλουθα, ανακοινώσει στην Επιτροπή όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό της δίκαιο, η διαπιστωθείσα κατά τα ανωτέρω παράβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

78 Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι ο σκοπός που επιδιώκεται με τη θέσπιση του μηχανισμού του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ είναι όχι μόνο να παρακινηθούν τα κράτη μέλη να παύσουν, το συντομότερο δυνατόν, παράβαση η οποία, ελλείψει μιας τέτοιας διάταξης, θα έτεινε να συνεχιστεί, αλλά και να καταστεί πιο ευέλικτη και ταχεία η διαδικασία για την επιβολή χρηματικών κυρώσεων για παραβάσεις της υποχρέωσης ανακοίνωσης εθνικού μέτρου μεταφοράς οδηγίας εκδοθείσας σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

79 Προς επίτευξη του σκοπού αυτού, το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προβλέπει ως χρηματική κύρωση την επιβολή, μεταξύ άλλων, κατ' αποκοπήν ποσού.

80 Η επιβολή υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού στηρίζεται στην αποτίμηση των συνεπειών της μη εκτέλεσης των υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους επί των διακυβευομένων ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων, ιδίως σε περίπτωση που η παράβαση εξακολούθησε να υφίσταται επί μακρό χρονικό διάστημα [πρβλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

81 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή αιτιολογεί τη φύση και το ύψος της ζητούμενης χρηματικής κύρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες έχει θεσπίσει, όπως αυτές έχουν αποτυπωθεί στις ανακοινώσεις της, και οι οποίες, μολονότι δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, συμβάλλουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου κατά τη δράση της Επιτροπής [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

82 Όσον αφορά τη σκοπιμότητα της επιβολής κατ' αποκοπήν ποσού, απόκειται στο Δικαστήριο να επιβάλει, σε κάθε υπόθεση και ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της ενώπιόν του διαφοράς καθώς και ανάλογα με τον βαθμό πίεσης και αποτροπής που κρίνει απαραίτητο, τις κατάλληλες χρηματικές κυρώσεις προκειμένου, ιδίως, να προληφθεί η επανάληψη ανάλογων παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

83 Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, παρά το γεγονός ότι η Τσεχική Δημοκρατία συνεργάστηκε με τις υπηρεσίες της Επιτροπής κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και της ανακοίνωσε διατάξεις του ισχύοντος δικαίου της οι οποίες δύνανται να συνιστούν μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2019/1937, εντούτοις το σύνολο των νομικών και πραγματικών στοιχείων που αφορούν τη διαπιστωθείσα παράβαση αποτελεί ένδειξη του ότι, για την αποτελεσματική πρόληψη ανάλογων παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης στο μέλλον, απαιτείται η λήψη αποτρεπτικού μέτρου όπως η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού. Κατ' αρχάς, μόνο μετά την κοινοποίηση από την Επιτροπή της

προειδοποιητικής επιστολής της 27ης Ιανουαρίου 2022 ανακοίνωσε η Τσεχική Δημοκρατία στο θεσμικό όργανο διατάξεις του εθνικού της δικαίου τις οποίες θεωρούσε ότι μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 2019/1937. Στη συνέχεια, η ανακοίνωση διατάξεων συνεχίστηκε μέχρι τις 14 Σεπτεμβρίου 2022, ήτοι μία μόνον ημέρα πριν από τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15 Ιουλίου 2022, μολονότι οι κοινοποιηθείσες διατάξεις ήταν σε ισχύ στην εθνική έννομη τάξη πριν από την έκδοση της οδηγίας 2019/1937. Τέλος, διαπιστώνεται ότι, μέχρι την έναρξη ισχύος την 1η Αυγούστου 2023 των νόμων 171/2023 και 172/2023, οι κοινοποιηθείσες διατάξεις δεν καθιστούσαν δυνατή την αποτελεσματική, εξειδικευμένη και πλήρη μεταφορά της οδηγίας, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 64 της παρούσας αποφάσεως.

84 Όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους του κατ’ αποκοπήν ποσού, υπενθυμίζεται ότι, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μόνον το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να επιβάλει χρηματική κύρωση σε κράτος μέλος. Εντούτοις, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας βάσει της διάταξης αυτής, η εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει το Δικαστήριο οριοθετείται από τις προτάσεις της Επιτροπής, οι οποίες, σε περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση, δεσμεύουν το Δικαστήριο τόσο ως προς τη φύση όσο και ως προς το μέγιστο ποσό της κύρωσης που μπορεί να επιβάλει [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

85 Στο Δικαστήριο απόκειται, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει στον οικείο τομέα, όπως η εξουσία αυτή οριοθετείται από τις προτάσεις της Επιτροπής, να καθορίζει το ύψος των χρηματικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κατά τρόπον ώστε το ύψος των κυρώσεων να είναι, αφενός, προσαρμοσμένο στις περιστάσεις και, αφετέρου, ανάλογο προς τη διαπραχθείσα παράβαση. Μεταξύ των κρίσιμων, συναφώς, παραγόντων περιλαμβάνονται, ιδίως, η σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παράβασης και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτή εξακολούθησε να υφίσταται καθώς και η ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψεις 68 και 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

86 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, στο πλαίσιο της εν λόγω εξουσίας εκτιμήσεως, κατευθυντήριες γραμμές όπως αυτές που περιλαμβάνονται στις ανακοινώσεις της Επιτροπής δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, αλλά συμβάλλουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου στη δράση της ίδιας της Επιτροπής, όταν το όργανο αυτό διατυπώνει προτάσεις προς το Δικαστήριο [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

87 Εν προκειμένω, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην ανακοίνωση του 2023 για να δικαιολογήσει το αίτημά της να υποχρεωθεί η Τσεχική Δημοκρατία στην καταβολή κατ’ αποκοπήν ποσού καθώς και για τον καθορισμό του ποσού αυτού.

88 Κατά πρώτον, όσον αφορά τη σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παράβασης, από το σημείο 3.2 της ανακοίνωσης του 2023 προκύπτει ότι η Επιτροπή παγίως θεωρεί σοβαρή παράβαση τη μη κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο οδηγίας που εκδίδεται σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία. Εκτιμά, συνεπώς, ότι η εν λόγω παράβαση δικαιολογεί την αυτόματη εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 10.

89 Η Τσεχική Δημοκρατία διαφωνεί με το ύψος του ανωτέρω συντελεστή και με την αυτόματη εφαρμογή του υπό τις περιστάσεις της διαπιστωθείσας παράβασης.

90 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση θέσπισης διατάξεων για τη διασφάλιση της πλήρους μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και η υποχρέωση ανακοίνωσης των διατάξεων αυτών στην Επιτροπή αποτελούν ουσιώδεις υποχρεώσεις των κρατών μελών προκειμένου να διασφαλισθεί η πλήρης αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης και ότι, επομένως, η παράβαση των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να θεωρείται αναμφίβολα σοβαρή [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

91 Εν προκειμένω, τονίζεται ότι η οδηγία 2019/1937 αποτελεί κρίσιμο μηχανισμό του δικαίου της Ένωσης καθόσον, σύμφωνα με το άρθρο 1, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 1 αυτής, θεσπίζει ελάχιστα κοινά πρότυπα που θα διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο ισορροπημένης και αποτελεσματικής προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε τομείς στους οποίους παρόμοιες παραβιάσεις δύνανται να βλάψουν ιδιαίτερα το γενικό συμφέρον. Συγκεκριμένα, η εν λόγω οδηγία, θεσπίζοντας υψηλό επίπεδο προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε εργασιακό πλαίσιο, συμβάλλει στην πρόληψη της βλάβης του δημοσίου συμφέροντος, σε ιδιαίτερα ευαίσθητους τομείς, όπως οι δημόσιες συμβάσεις, η πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, η προστασία του περιβάλλοντος ή των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Συνακόλουθα, οι διατάξεις της οδηγίας προβλέπουν την υποχρέωση των οντοτήτων τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα να καθιερώσουν εσωτερικούς διαύλους αναφοράς, καθώς και διαδικασίες παραλαβής και παρακολούθησης των αναφορών, διασφαλίζοντας παράλληλα τα δικαιώματα των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα πρόσωπα αυτά απολαύουν της προβλεπόμενης προστασίας [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 73].

92 Η παράλειψη, όμως, μεταφοράς των διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας θίγει αναπόφευκτα το δίκαιο της Ένωσης καθώς και την ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή του, καθόσον τα πρόσωπα που λαμβάνουν γνώση παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης ενδέχεται να μην τις αναφέρουν, εάν δεν προστατεύονται έναντι πιθανών αντιποίνων [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 74].

93 Τούτου λεχθέντος, το ύψος των χρηματικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ πρέπει να είναι προσαρμοσμένο στις περιστάσεις και ανάλογο προς τη διαπραχθείσα παράβαση [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346 σκέψη 75], όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 85 της παρούσας απόφασης.

94 Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η αυτόματη εφαρμογή του ίδιου συντελεστή σοβαρότητας σε όλες τις περιπτώσεις μη πλήρους μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και, συνακόλουθα, παράλειψης ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς εμποδίζει αναπόφευκτα την προσαρμογή του ύψους των χρηματικών κυρώσεων στις ιδιαίτερες περιστάσεις

της παράβασης και την επιβολή αναλογικών κυρώσεων [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 76].

95 Συναφώς, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, λόγω της παραδοχής ότι η παραβίαση της υποχρέωσης ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς οδηγίας πρέπει κατά τεκμήριο να θεωρείται ότι έχει την ίδια σοβαρότητα όποια και αν είναι η επίμαχη οδηγία, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσαρμόσει τις χρηματικές κυρώσεις ανάλογα με τις συνέπειες της παράλειψης εκπλήρωσης της ανωτέρω υποχρέωσης επί των δημοσίων και ιδιωτικών συμφερόντων, όπως προβλέπεται στο σημείο 3.2.2 της ανακοίνωσης του 2023 [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 77].

96 Εν προκειμένω, η Τσεχική Δημοκρατία υποστήριξε, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι η οδηγία 2019/1937 είχε ήδη μεταφερθεί εν μέρει στην τσεχική νομοθεσία.

97 Με δύο ανακοινώσεις, της 21ης Μαρτίου 2022 και της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, η Τσεχική Δημοκρατία κοινοποίησε στην Επιτροπή διατάξεις οι οποίες περιέχονταν, μεταξύ άλλων, στον αστικό κώδικα, στον κώδικα διοικητικής δικονομίας, στον εργατικό κώδικα καθώς και στο κυβερνητικό διάταγμα 145/2015 και καθιστούσαν δυνατή, όπως ισχυρίζεται το εν λόγω κράτος μέλος, τη μεταφορά 49 διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο.

98 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι δεν αποδείχθηκε ότι οι συνέπειες της διαπιστωθείσας εν προκειμένω παράβασης επί των ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων ήταν στον ίδιο βαθμό αρνητικές όπως θα ήταν σε περίπτωση πλήρους παράλειψης μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο [πρβλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 92].

99 Εντούτοις, η ίδια η Τσεχική Δημοκρατία παραδέχθηκε, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι, πριν την έναρξη ισχύος των νόμων 171/2023 και 172/2023, οι κανόνες περί προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης ήταν διάσπαρτοι στην τσεχική έννομη τάξη και ότι, σε αντίθεση προς ό,τι επιτάσσει το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας 2019/1937, δεν περιελάμβαναν ρητή αναφορά στην προστασία των προσώπων αυτών.

100 Πλην όμως, ελλείψει ειδικών και σαφών κανόνων για την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, όπως η προστασία αυτή προβλέπεται από την οδηγία 2019/1937, παρεμποδίζεται η αποτελεσματική προστασία των προσώπων αυτών και μπορεί, συνεπώς, να υπονομευθεί η ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στους τομείς που καλύπτει η οδηγία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 94].

101 Συγκεκριμένα, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 91 της παρούσας απόφασης, η οδηγία 2019/1937, θεσπίζοντας υψηλό επίπεδο προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε εργασιακό πλαίσιο, συμβάλλει στην πρόληψη της βλάβης του δημοσίου συμφέροντος σε ιδιαίτερα ευαίσθητους τομείς, όπως οι δημόσιες συμβάσεις, η πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας,

η προστασία του περιβάλλοντος ή των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 95].

102 Εντούτοις, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 92 της παρούσας απόφασης, ελλείψει αποτελεσματικής προστασίας, τα πρόσωπα που γνωρίζουν ότι συντελέστηκε παραβίαση του δικαίου της Ένωσης στους τομείς αυτούς είναι δυνατό να αποθαρρυνθούν να το αναφέρουν, καθόσον, αν το πράξουν, ενδέχεται να εκτεθούν σε αντίποινα [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 96].

103 Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που εκτίθεται στο άρθρο 1, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 1 της οδηγίας 2019/1937, η μη θέσπιση των αναγκαίων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για την πλήρη και ακριβή μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο κρίνεται ιδιαιτέρως σοβαρή [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 97].

104 Κατά δεύτερον, στο πλαίσιο της εκτίμησης της διάρκειας της παράβασης, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά το χρονικό σημείο έναρξης της περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού, η κρίσιμη ημερομηνία για την εκτίμηση της διάρκειας της επίμαχης παράβασης δεν είναι η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, αλλά η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που προβλέπει η οδηγία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

105 Δεν αμφισβητείται, πάντως, ότι, κατά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας 2019/1937, ήτοι στις 17 Δεκεμβρίου 2021, η Τσεχική Δημοκρατία δεν είχε θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο και, συνακόλουθα, δεν είχε ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, κατ' αντίθεση προς ό,τι προβλέπει το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας. Επομένως, η επίμαχη παράβαση, η οποία έπαυσε μόλις την 1η Αυγούστου 2023, όταν τέθηκαν σε ισχύ οι νόμοι 171/2023 και 172/2023, διήρκεσε πλέον του ενάμισι έτους.

106 Κατά τρίτον, όσον αφορά την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, με την επιφύλαξη της δυνατότητας της Επιτροπής να προτείνει οικονομικές κυρώσεις στηριζόμενες σε πλείονα κριτήρια, ώστε να καθίσταται δυνατή, ιδίως, η διατήρηση εύλογης απόκλισης μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το ΑΕΠ του κράτους μέλους αυτού ως κυριότερο στοιχείο για την εκτίμηση της ικανότητας πληρωμής του και για τον καθορισμό επαρκώς αποτρεπτικών και αναλογικών κυρώσεων, προκειμένου να προλαμβάνεται αποτελεσματικά η επανάληψη στο μέλλον ανάλογων παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

107 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πρόσφατη εξέλιξη του ΑΕΠ του κράτους μέλους, ως έχει κατά τον χρόνο της εξέτασης των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

108 Εν προκειμένω, ο συντελεστής «n», ο οποίος αντιπροσωπεύει την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους σε σχέση με την ικανότητα πληρωμής των λοιπών κρατών μελών και εφαρμόζεται από την Επιτροπή κατά τα προβλεπόμενα στα σημεία 3.4 και 4.2 της ανακοίνωσης του 2023, ορίζεται ως ο σταθμισμένος γεωμετρικός μέσος όρος, αφενός, του ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους προς τον μέσο όρο των ΑΕΠ των κρατών μελών, που προσμετράται κατά τα δύο τρίτα για τον υπολογισμό του συντελεστή «n», και, αφετέρου, του πληθυσμού του οικείου κράτους μέλους προς τον μέσο όρο των πληθυσμών των κρατών μελών, που προσμετράται κατά το ένα τρίτο για τον υπολογισμό του συντελεστή «n, όπως προκύπτει από την εξίσωση που παρατίθεται στη σκέψη 9 της παρούσας απόφασης. Η Επιτροπή αιτιολογεί την ανωτέρω μέθοδο υπολογισμού του συντελεστή «n» επικαλούμενη, αφενός, τον σκοπό της διατήρησης εύλογης απόκλισης των συντελεστών «n» των κρατών μελών, σε σύγκριση με υπολογισμό βασιζόμενο αποκλειστικά στο ΑΕΠ των κρατών μελών, και, αφετέρου, τον σκοπό διασφάλισης ορισμένης σταθερότητας στον υπολογισμό του συντελεστή «n», δεδομένου ότι ο πληθυσμός δεν είναι πιθανό να παρουσιάζει σημαντικές διαφορές σε ετήσια βάση [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 83 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

109 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για τον προσδιορισμό της ικανότητας πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, η μέθοδος υπολογισμού του συντελεστή «n» δεν μπορεί να περιλαμβάνει συνεκτίμηση δημογραφικού κριτηρίου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα σημεία 3.4 και 4.2 της ανακοίνωσης του 2023 [πρβλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψεις 84 έως 86].

110 Επομένως, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 106 της παρούσας απόφασης και δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε κάποιο κριτήριο για τη διασφάλιση της σταθερότητας του υπολογισμού και τη διατήρηση εύλογης απόκλισης των συντελεστών «n» των κρατών μελών, το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να καθοριστεί λαμβανομένου υπόψη του μέσου όρου του ΑΕΠ της Τσεχικής Δημοκρατίας των τριών τελευταίων ετών.

111 Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων αυτών και βάσει της εξουσίας εκτιμήσεως που αναγνωρίζει στο Δικαστήριο το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι το Δικαστήριο δεν δύναται να επιβάλει την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού πέραν του ορίου του ποσού το οποίο υπέδειξε η Επιτροπή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, για να προληφθεί αποτελεσματικά η επανάληψη στο μέλλον παραβάσεων όπως αυτή που συνίσταται στη μη τήρηση του άρθρου 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2019/1937, οι οποίες θίγουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης, απαιτείται να επιβληθεί κατ' αποκοπήν ποσό το ύψος του οποίου πρέπει να καθοριστεί σε 2 300 000 ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

112 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Τσεχική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

113 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που παρεμβαίνουν στη δίκη πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατ' εφαρμογήν της διάταξης αυτής, το Βασίλειο του Βελγίου φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, έως τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2022, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, και, συνακόλουθα, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας.

2) Υποχρεώνει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 2 300 000 ευρώ.

3) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

4) Το Βασίλειο του Βελγίου φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(υπογραφές)